

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 1CoCsp/22/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8118205585
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 03. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Angelovič
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2026:8118205585.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Angeloviča a členov senátu JUDr. Mareka Kohúta a JUDr. Mareka Košča, v spore žalobcu: mBank S.A., Prosta 18, 00-850 Warszawa, Poľská republika, vo veci organizačnej zložky v SR: mBank S.A., pobočka zahraničnej banky, Pribinova 10, 811 09 Bratislava, IČO: 36 819 638, proti žalovanej: A. B. C., nar. XX.X.XXXX, bytom D. XX, XXX XX E., o zaplatenie 298,04 eur s prísl., o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Prešov, č.k. 13Csp/93/2018-190 zo dňa 6.9.2024, takto

rozhodol:

Zrušuje rozsudok a vracia vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu 298,04 Eur spolu s úrokom vo výške 64,73 Eur a úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 298,04 Eur od 8.8.2016 do zaplatenia, a to v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. O trovách konania rozhodol tak, že žalobca má nárok voči žalovanej na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Vychádzal zo zistenia, že žalobou doručenou súdu 21.5.2018 sa žalobca domáhal, aby súd rozhodol o povinnosti žalovanej zaplatiť mu sumu 298,04 Eur s príslušenstvom. Žalobu odôvodnil tým, že je pobočkou zahraničnej banky, ktorá podniká na území Slovenskej republiky a okrem iného poskytuje spotrebiteľské alebo hypotekárne úvery, a žalovaná je fyzická osoba, ktorá dňa 12.03.2015 uzatvorila so žalobcom o zmluvu o poskytnutí úveru „mPôžička plus“, reg. číslo zmluvy F. (ďalej len „Zmluva“), na základe ktorej žalobca poskytol žalovanej úver vo výške 350,- EUR (na bežný účet „mKonto“ č. A. XXXX XXXX XXXX XXXX, vedený u žalobcu) s tým, že bližšie vysvetlenie mechanizmu poskytnutia úveru je uvedené v prílohe tohto podania s označením „Mechanizmus poskytovania úveru mPôžička plus“. Dodal, že k Zmluve bol otvorený aj úverový účet (č. XXXXXX-XXXXXXXXXX/XXXX), ktorý mal skôr evidenčný charakter. Žalobca poskytol žalovanej úver na obdobie 60 mesiacov, pričom podľa Zmluvy mala žalovaná poskytnutý úver spolu s príslušenstvom splatiť formou pravidelných mesačných splátok vo výške 7,42 EUR, so splatnosťou každej splátky vždy k 20. dňu príslušného kalendárneho mesiaca (podľa bodu 1.6 Zmluvy) s tým, že úver bol poskytnutý na ľubovoľný účel. Celková suma k úhrade, ktorú sa žalovaná zaviazala podľa Zmluvy za poskytnutý úver žalobcovi zaplatiť, bola vo výške 445,20 EUR (60 x 7,42 EUR), konečná splatnosť úveru bola v Zmluve dojednaná na 20.03.2020 (bod 1.4 Zmluvy), úver bol úročený pohyblivou úrokovou sadzbou, ktorá bola v deň uzavretia Zmluvy vo výške 9,90 % ročne (bod 4.1 Zmluvy), a žalovaná sa v zmysle Zmluvy zaviazala zabezpečiť na svojom bežnom účte dostatok prostriedkov zodpovedajúcich výške splátky istiny a úrokov vo výške a v termíne stanovenom Zmluvou (najmenej však vo výške 7,42 EUR v termíne do 20. dňa príslušného kalendárneho mesiaca). Žalovaná sa dostala do omeškania so splácaním úveru podľa Zmluvy s tým, že podľa výpisu z úverového účtu k omeškaniu so splácaním úveru došlo dňom 20.03.2016, kedy žalovaná neuhradila minimálnu splátku podľa Zmluvy. Žalobca žalovanú viackrát vyzýval na zaplatenie dlžnej sumy, avšak bezúspešne. Z dôvodu pretrvávajúceho omeškania s úhradou dlžnej sumy listom zo dňa 28.06.2016 vyhlásil okamžitú mimoriadnu splatnosť úveru, a to v súlade s bodom 2.4.3 obchodných podmienok

poskytovania úveru mPôžička plus (podľa ktorého „V prípade porušenia podľa čl. 2.4.1 a 2.4.2 je mBank oprávnená podľa vlastnej voľby vykonať jedno alebo viacero z týchto opatrení: ... vyhlásiť okamžitú splatnosť Úveru spolu s príslušenstvom, ak je Dlžník v omeškaní: 1) s úhradou Splátky dlhšie ako 3 mesiace a čerpaný Úver neuhradil ani do 15 dní od doručenia upozornenia mBank na vznik okamžitej splatnosti Úveru...“), bodom 3 písm. l) formulára o zmluvných podmienkach zmluvy o spotrebiteľskom úvere „mPôžička plus“, ako aj bodom 3.1.5 Všeobecných obchodných podmienok žalobcu. V zmysle Zmluvy je žalovaná ku dňu podania žaloby v omeškaní so zaplatením dlžnej sumy celkom vo výške 362,41 EUR (445,20 EUR - 82,79 EUR) s tým, že istina dlžnej sumy predstavuje sumu 298,04 EUR (podľa výpisu z úverového účtu), a nesplatené príslušenstvo (nesplatený kapitalizovaný zmluvný úrok) predstavuje sumu 64,37 EUR. Je nesporné, že sa žalovaná dostala do omeškania s úhradou úveru, žalobca vyhlásil mimoriadnu okamžitú splatnosť úveru a v zmysle bodu 2.4.3 OP sa všetky záväzky žalovanej vyplývajúce zo Zmluvy stali splatné a žalovaná stratila výhodu splátok, a preto je povinná celý úver (resp. jeho nesplatenú časť) spolu so splatným príslušenstvom vyplývajúcim zo Zmluvy žalobcovi zaplatiť.

3. V prejednávacom prípade je zrejmé, že ide o právny vzťah vyplývajúci zo zmluvy o úvere, ktorá má v zmysle ust. § 261 ods. 6 OBZ povahu tzv. absolútneho obchodného záväzkového vzťahu spravujúceho sa ustanoveniami tretej časti tohto zákona. Zo skutočností uvedených žalobcom však vyplýva, že v podrobnostiach ide o nároky medzi žalobcom ako veriteľom a žalovanou ako spotrebiteľom vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, a právny vzťah (zmluvu) medzi účastníkmi je preto potrebné posúdiť aj podľa zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy („ZoSU“), ktorý stanovuje špeciálnu úpravu spotrebiteľských úverov.

4. Predmetom konania je vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov s príslušenstvom poskytnutých žalovanej na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá musí byť podľa zákona písomná a spĺňať aj ďalšie zákonom stanovené náležitosti. Všetky tieto náležitosti zmluvy sú pritom síce povinné, pre posúdenie celkového nároku (vrátane práva na úroky a poplatky) sú však rozhodujúce najmä náležitosti uvedené v ust. § 11 ods. 1 ZoSU (inak sa poskytnutý spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov). Základné právo na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov má totiž veriteľ v podstate vždy (či už na základe tejto zmluvy o úvere, ak je platná, alebo na základe bezdôvodného obohatenia v prípade, ak by bola neplatná), a predpísané náležitosti zmluvy sú tak podstatné najmä z hľadiska ich príslušenstva (úrokov a poplatkov).

5. V danom prípade má zmluva o úvere všetky podstatné zákonné náležitosti, pričom súd nezistil žiadne také jej vážne nedostatky, pre ktoré by bolo možné poskytnutý úver považovať za bezúročný a bez poplatkov, a preto má žalobca, okrem vrátenia poskytnutých (a doposiaľ nevrátených) peňažných prostriedkov právo aj na s nimi spojené riadne (určite a zrozumiteľne) platne dojednané úroky a poplatky, spolu so zákonnými úrokmi z omeškania v zmysle ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 nar. vlády SR uplatnenými v súlade so zákonom z nevrátených peňažných prostriedkov odo dňa nasledujúceho po vyhlásení okamžitej splatnosti vo výške o päť percentuálnych bodov vyššej než bola základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania. Preto súd žalobcovi priznal právo na vrátenie zostatku poskytnutých a doposiaľ nevrátených peňažných prostriedkov (istiny) vo výške 298,04 Eur, ako aj právo na zaplatenie neuhradených kapitalizovaných úrokov dohodnutých vo výške 64,73 Eur z poskytnutých peňažných prostriedkov od ich poskytnutia do dojednaného času vrátenia (vo výške, akú by žalovaná pri riadnom plnení povinnosti zaplatila ako cenu peňazí), a úroky z omeškania uplatnené v súlade so zákonom vo výške 5% ročne zo zostatku poskytnutých a doposiaľ nevrátených peňažných prostriedkov po ich splatnosti do zaplatenia.

6. O trovách konania bolo rozhodnuté podľa § 255 ods. 1 CSP.

7. Proti rozsudku v zákonnej lehote podala odvolanie žalovaná a navrhla, aby odvolací súd rozsudok zmenil tak, že žalobu zamietne.

8. Namietala, že nemá vedomosť o tom, že úver nebol splatený s tým, že úver splácala v riadnych mesačných splátkach. Podotkla, že už je to 10 rokov od uzatvorenia zmluvy o poskytnutí úveru.

9. Žalobca navrhol rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

10. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní vzhľadom na včas podané odvolanie žalovanej preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z § 379 a § 380 CSP bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 385 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie.

11. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov, to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II.ÚS 78/05).

12. Nesprávne skutkové zistenia sú také zistenia, na základe ktorých súd vec posúdil po právnej stránke a ktoré v podstatnej časti nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní. Dochádza k tomu vtedy, ak súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov alebo z vyjadrení strany nevyplývajú, ani inak nevyšli počas konania najavo alebo rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli dôkazmi preukázané alebo vyšli najavo, opomenul. Nesprávne sú aj také skutkové zistenia, ktoré súd založil na chybnom hodnotení dôkazov.

13. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O omyl ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery (pozri napr. Najvyšší súd SR, sp. zn.7 Cdo 7/2010).

14. Z dokazovania súdu prvej inštancie vyplýva, že dňa 12.3.2015 bola medzi žalobcom ako veriteľom a žalovanou ako dlžníkom uzatvorená Zmluva o poskytnutí úveru „mPôžička plus“, reg. číslo zmluvy F., na základe ktorej žalobca poskytol žalovanej úver vo výške 350,- eur na obdobie 60 mesiacov, pričom podľa Zmluvy mala žalovaná poskytnutý úver spolu s príslušenstvom splatiť formou pravidelných mesačných splátok vo výške 7,42 eur, so splatnosťou každej splátky vždy k 20. dňu príslušného kalendárneho mesiaca.

15. V konaní nebolo sporné, že v tomto prípade išlo vzhľadom k subjektom Zmluvy (dodávateľ podľa ust. § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka a spotrebiteľ podľa ust. § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka) o zmluvu spotrebiteľskú podľa ust. § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Možno bez najmenších pochybností konštatovať, že v danom prípade išlo o tzv. formulárovú zmluvu, ktorá bola uzavieraná vo viacerých prípadoch a spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom ovplyvniť nemohol. Zároveň túto úverovú zmluvu vzhľadom k tomu, že predmetom zmluvy bolo poskytnutie spotrebiteľského úveru zo strany veriteľa poskytujúceho úvery v rámci svojho podnikania spotrebiteľovi, možno podradiť pod právnu úpravu zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov.

16. V súvislosti so zákonom vyžadovanými podmienkami pre právne účinné predčasné zosplatenie celého dlhu v prípade plnenia zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, ustanovenie § 53 ods. 9 OZ, ako lex specialis k všeobecnému ustanoveniu § 565 OZ upravuje podmienku, podľa ktorej dodávateľ môže uplatniť právo podľa § 565 OZ najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

17. Z Poslednej výzvy k uhradeniu dlžnej čiastky/vyhlásenie okamžitej splatnosti z 28.6.2016 (č.l. 4 spisu) odvolací súd zistil, že žalobca vyzval žalovanú na zaplatenie dlžnej čiastky v celkovej výške 30,09 eur. Žalobca vyzval žalovanú k úhrade tejto sumy vrátane poplatku vo výške 4,- eur najneskôr do pätnástich dní od doručenia tejto výzvy, ako aj k uhradeniu všetkých ostatných dlžných splátok, ktoré budú splatné po doručení tejto výzvy s upozornením, že ak nedôjde v tomto termíne k uhradeniu dlžnej pohľadávky, je táto výzva zároveň aj vyhlásením mimoriadnej okamžitej splatnosti pohľadávky, a to s ohľadom na skutočnosť, že žalovaná je v súvislosti s bodom 3.1.5 Všeobecných obchodných podmienok ako aj bodom 2.4.3. písm. a) č. (i.) Obchodných podmienok poskytovania úveru mPôžička Plus, v omeškaní s úhradou splátky dlhšie ako 3 mesiace a čerpaný úver neuhradila ani do 15 dní od doručenia upozornenia mBank na vznik okamžitej splatnosti úveru. K vyhláseniu okamžitej splatnosti dôjde dňom nasledujúcim po márnom uplynutí pätnásťdňovej lehoty na uhradenie dlhu.

18. Oprávnenie požadovať zaplatenie celej dlžnej sumy, ktorá mala byť platená v splátkach, podľa § 565 OZ predstavuje jednostranný právny úkon, pre ktorý je potrebný prejav vôle konajúceho voči adresátovi tohto právneho úkonu. Aj z ustanovenia § 53 ods. 9 OZ vyplýva, že výzva na zaplatenie dlžnej sumy (pred zosplatením) slúži ako upozornenie na budúcu možnosť veriteľa uplatniť (dohodnuté) právo na vyhlásenie okamžitej splatnosti úveru. Pre účinné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru sa okrem predchádzajúcej výzvy na úhradu dlžnej splátky úveru vyžaduje ďalší právny úkon - samostatné vyhlásenie úveru za predčasne splatný, a to až po uplynutí troch mesiacov, od kedy sa žalovaný dostal do omeškania zo zaplatením príslušnej splátky, aj to len najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky. Preto je podľa názoru odvolacieho súdu vylúčená kumulácia výzvy so žiadosťou o predčasné zaplatenie celej pohľadávky.

19. Na základe vyššie uvedeného sa preto javí odvolaciemu súdu, že v predmetnom zmluvnom vzťahu medzi stranami sporu nedošlo k platnému a účinnému vyhláseniu okamžitej splatnosti úveru, a toto je v rozpore so zákonnými ustanoveniami § 53 ods. 9 OZ. Žalobca doposiaľ nepreukázal úkon žiadosti o zaplatenie celej pohľadávky, keď podľa názoru odvolacieho súdu aj výzva veriteľa s upozornením na uplatnenie práva podľa § 565 OZ a aj žiadosť o zaplatenie celého dlhu by mali byť dva samostatné úkony veriteľa.

20. Odvolací súd ďalej poukazuje na to, že zákon síce *expressis verbis* neustanovuje podmienku konkretizovania splátky, ktorej nezaplatenie viedlo k zosplateniu celého dlhu, avšak z obsahu ust. § 53 ods. 9 OZ vyplýva, že pre správne určenie uplynutia trojmesačnej lehoty na zosplatenie, je riadne konkretizovanie tej-ktorej splátky zásadné a účelné. Rovnako tak je konkretizovanie splátky zásadné aj v súvislosti so správnym určením začatia plynutia premlčacej doby podľa § 103 OZ, ktorá sa odvíja od zročnosti jednotlivých splátok. Odvolací súd má za to, že právny úkon, ktorým došlo k zosplateniu i jemu predchádzajúca výzva musí obsahovať aj údaj o konkrétnej splátke, ktorá zosplatenie celého dlhu vyvolala, v opačnom prípade by sa jednalo o neurčitý právny úkon vyvolávajúci dôvodné pochybnosti o tom, či bola dodržaná zákonná trojmesačná lehota v zmysle § 53 ods. 9 OZ a tiež o tom, kedy začala plynúť premlčacia doba podľa § 103 OZ.

21. Z obsahu Poslednej výzvy k uhradeniu dlžnej čiastky/vyhlásenie okamžitej splatnosti z 28.6.2016 nevyplýva, že by žalobca konkretizoval, s ktorou konkrétnou splátkou sa dlžník dostal do omeškania, resp. pre ktorú konkrétnu splátku došlo k mimoriadnemu zosplateniu úveru. Posledná výzva k uhradeniu dlžnej čiastky/vyhlásenie okamžitej splatnosti z 28.6.2016 obsahuje len neurčitý údaj o výške pohľadávky, z ktorého však nie je možné jednoznačne určiť, pre omeškanie ktorej konkrétnej splátky by mala žalovaná stratiť výhodu splácať úver v splátkach, ani či žalobca dodržal zákonnú trojmesačnú lehota podľa § 53 ods. 9 OZ.

22. Otázku potreby konkretizovania splátky, pre ktorú došlo k zosplateniu, možno v súčasnosti považovať za ustálenú (pozri uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo/197/2022, sp. zn. 5Cdo/2/2023, sp. zn. 6Cdo/15/2023), a to hlavne v situácii, kedy je odvolaciemu súdu na základe oznámenia Najvyššieho súdu SR známa tá skutočnosť, že na zasadnutí občianskoprávneho kolégia najvyššieho súdu konaného dňa 04. 06. 2025 bol na podklade rozhodnutia sp. zn. 6Cdo/152/2022 prijatý judikát, ktorého právna veta znie: „Bez konkretizácie splátky, pre ktorú prichádza zosplatenie, nie je možné spoľahlivo určiť, či k uplatneniu práva došlo za splnenia preň zákonom určených podmienok (uplynutia oboch lehôt podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31. októbra 2024). Právny úkon nekonkretizujúci splátku je preto nedostatočne určitý, sankcionovaný neplatnosťou (podľa § 37 ods. 1 OZ).“

23. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je v tejto časti nepreskúmateľný, keďže z neho nie je zrejmé, na základe akej právnej úvahy prvoinštančný súd vyhodnotil, že žalobca zákonným spôsobom vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. Z dôvodu nedostatočného odôvodnenia súdneho rozhodnutia v právne relevantnej časti odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 389 ods. 1 písm. b/ CSP v spojení s § 391 ods. 1 CSP).

24. Úlohou prvoinštančného súdu bude v ďalšom konaní opätovne posúdiť dôvodnosť žaloby. Súdom prvej inštancie opätovne posúdi splnenie zákonných podmienok na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru

v zmysle § 53 ods. 9 OZ a § 565 OZ. Úlohou súdu prvej inštancie bude v naznačenom smere opätovne vo veci rozhodnúť, náležite sa vysporiadať s podstatnými skutkovými a právnymi tvrdeniami sporových strán a vec právne posúdiť tak, aby bolo z jeho rozhodnutia zrejmé, ako k výroku došiel a akými úvahami sa pri rozhodovaní riadil a svoje rozhodnutie odôvodní tak, aby zodpovedalo požiadavkám stanoveným v ustanovení § 220 ods. 2 CSP.

25. V novom rozhodnutí o veci súd prvej inštancie rozhodne aj o náhrade trov tohto odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

26. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Prešove pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh - § 428 CSP).